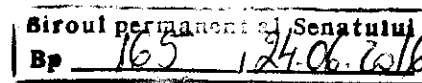
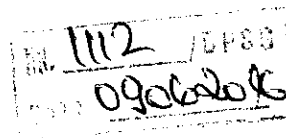

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă privind investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, inițiată de domnul senator PSD Șerban Nicolae (Bp.165/2016).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unui cadru legal referitor la investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control din învățământul preuniversitar cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în limita competențelor stabilite prin Statutul personalului din învățământ.

Totodată, prin inițiativa legislativă se propune incriminarea într-o variantă agravantă a faptelor de amenințare, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, lovirile sau vătămrile cauzatoare de moarte ori omorul săvârșite asupra personalului didactic.

Potrivit propunerii legislative *„În cursul procedurii legale aplicabile, faptele sesizate, în scris, de personalul didactic de predare, de conducere, de*

îndrumare și control, în exercitarea atribuțiilor specifice funcției, se prezumă a fi reale, până la momentul demonstrării situației contrare”.

II. Observații

1. Cu privire la **art. 1 alin. (1)** din propunerea legislativă, precizăm că potrivit dispozițiilor art. 207 alin. (2¹) și (2²) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, funcțiile de conducere din cadrul învățământului superior *„reprezintă funcții în domeniul didactic a căror desfășurare nu presupune prerogative de putere publică”* și nu sunt funcții publice de autoritate.

Data fiind această opțiune legislativă univocă în sfera învățământului superior, considerăm că, cu atât mai puțin personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control din învățământul preuniversitar ar putea fi investit cu exercițiul autorității publice, neavând prerogativa de putere publică. În doctrina administrativă instituțiile de învățământ de stat chiar sunt exemplificate ca fiind instituții publice și nu autorități publice.

Semnalăm că, termenul de *„funcție de autoritate publică”* apare în legislația noastră în legătură cu aleșii locali, respectiv funcțiile de primar, consilier local, președinte al consiliului județean și consilier județean (art. 25 și art. 61 din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, art. 4 din *Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare*), însă nu este definit în niciun act normativ.

Un termen asemănător este cel instituit de *Constituția României, republicată*, la art. 105 alin. (1), respectiv *„funcție publică de autoritate”*, dar care nici el nu este definit și nici folosit într-un alt act normativ. Cu toate acestea, în *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.20/2014*¹, regăsim următoarea definiție: potrivit doctrinei, funcția publică de autoritate, reprezintă *„o funcție ocupată de o persoană care aparține unui organ de conducere dintr-o autoritate publică sau o structură a acesteia, ca urmare a actului de alegere sau numire”*.

Cât privește sintagma *„investirea cu exercițiul autorității publice”*, menționată atât în titlul, cât și în textul propunerii legislative, opinăm că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. b) din *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*, autoritatea publică

¹ privind examinarea sesizarea formulată de către Curtea de Apel Craiova - Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 1.373/95/2014 prin care, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a modalității de interpretare a dispozițiilor art. 175 alin. (1) și (2) din Codul penal privind funcționarii publici.

reprezintă orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public. Activitatea didactică nu presupune un raport de putere publică și, în consecință, nici structurile care prestează servicii publice de învățământ nu sunt autorități publice, ci instituții publice.

În cadrul unei instituții publice, activitatea funcționarilor publici implică exercitarea prerogativelor de putere publică. Din analiza activităților care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, descrise de art. 2 alin. (3) din *Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, personalul inspectoratelor școlare desfășoară o activitate care le-ar permite să fie încadrați în corpul funcționarilor publici, în conformitate cu prevederile art.111 din aceeași lege și, astfel, să beneficieze de drepturile conferite de acest statut și, în același timp, să fie supuși aceluiași regim privind incompatibilitățile/conflictele de interese/obligățiile aplicabil funcționarilor publici.

2. Referitor la **art. 5** din propunerea legislativă, prin care se intenționează majorarea cu o treime a limitelor de pedeapsă pentru persoanele care au săvârșit o infracțiune de amenințare, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, vătămări cauzatoare de moarte sau omor împotriva personalului didactic, apreciem că acestea nu se justifică.

Cadrul legislativ în materia dreptului penal substanțial a fost supus recent unui amplu proces de reformă, actele normative adoptate fiind rezultatul cooperării inter-instituționale, cu implicarea puterii executive, legislative și judecătorești.

Astfel, domeniul dreptului penal material a fost modificat în mod substanțial, fiind adoptat un nou Cod penal (*Legea nr. 286/2009*), dar și *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare*, acte normative care au intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014, alături de noul Cod de procedură penală (*Legea nr. 135/2010*).

Precizăm că practica ultimului deceniu a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității.

Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și, cu atât mai mult, pentru cei aflați în stare de recidivă. De altfel, noul Cod penal cuprinde un regim sancționator mai sever pentru concursul de infracțiuni și recidivă.

Se poate concluziona că instrumentul optim pentru combaterea eficientă a infracțiunilor nu este o mărire exagerată a pedepselor, ci existența unui sistem sancționator proporțional cu gravitatea faptelor săvârșite, susținut de o aplicare promptă a acestor pedepse de către organele judiciare.

Totodată, precizăm faptul că, eventuala investiție a personalului didactic cu exercițiul autorității publice ar putea genera și alte efecte neconforme într-o societate în care trebuie să primeze asigurarea unui climat de ordine și siguranță publică.

Astfel, menționăm că potrivit prevederilor art. 13 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele prevăzute de lege, care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității publice, pe perioada în care au această calitate, cu excepția personalului de pază din cadrul societăților specializate de pază, pot procura, în scopul portului și folosirii, arme de apărare și pază (arme letale scurte, pistol sau revolver), fiindu-le opozabile toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

În consecință, pentru evitarea unor situații neconforme cu derularea procesului didactic (portul și folosirea armelor letale scurte de către personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control în unitățile de învățământ etc.), precum și cu funcționarea procesului de învățământ, în general, nu considerăm oportună investiția personalului didactic cu exercițiul autorității publice.

3. În ceea ce privește **art. 6 alin. (1)** din propunerea legislativă, apreciem că nu este justificată efectuarea urmăririi penale de către procuror pentru infracțiunile săvârșite împotriva personalului didactic, Codul de procedură penală indicând expres cazurile în care urmărirea penală se efectuează obligatoriu de către procuror: infracțiuni pentru care competența de judecată în primă instanță aparține curții de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și alte infracțiuni de o mare gravitate și complexitate. Procurorul conduce și supraveghează activitatea organelor de cercetare penală ale poliției judiciare și a organelor de cercetare penală speciale. Acesta poate să efectueze orice act de urmărire penală în cauzele pe care le conduce și le supraveghează.

Cu privire la **alin. (2)** al aceluiași articol, apreciem că acesta nu este necesar, deoarece există obligația generală, pentru orice persoană, dacă află de săvârșirea unei infracțiuni să anunțe organele de urmărire penală.

De altfel, potrivit art. 267 din Codul penal – Omisiunea sesizării – în cazul săvârșirii unei infracțiuni, indiferent de modalitatea prin care a fost săvârșită, funcționarul public care are cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcina are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare.

Referitor la **art. 6 alin. (3)**, subliniem faptul că modurile de sesizare ale organelor judiciare, precum și actele pe care acestea le efectuează cu acest prilej sunt prevăzute de Codul de procedură penală, nefiind necesare alte precizări.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului